

Biçiyorum Dayanma Gücümün Dalgalarını

— prens · 04 Haziran 2012

Bu akıntı; Petrol mü, kan mı?
vicdan azabı mı yoksa tropikal suçlar
yığınında delinmiş vulvaların?

"İnat döllerine akıntı zamanlar işler
cenin kıyımı gölgelerinde..."

Yakıp kül ediyor bakire göklerin zarlarını;
çileden çıkarıyor, tutuşturuyor parçalanmış umutları,

"Gidip gelmelerde zaman
çevrili döşeklerde..."

Süzülüyor tükenmez bir kalemden
yazgı sağanakları...

Acının izbe kaldırımlarında...

Çok sıfatlı bulaşıcı hastalıklara yakalanmış vulvalar;
kaygısını doğuruyorlar ulaşılmayan orgazmın,

Oyuk dileklerine kimsesiz...

Sır tutmuyor pis kokulu özel giysiler,
yemekli bir görüş alışverişidir onlarınki.

Açlığa nefes bulutları indirir
dayanılmaz şölen...

*

İşte.
biçimsiz beceriler ve yorgun öfke,
sarkıntılık ediyor egemen isteklere,
konuşuyor zaman, biliciliğin çağrısına rağmen.

Bu sülüklerle
bu kan çıbanı şirketlerle,
soyumuz ayaklansın diye paydaş gemisinin dümen çevirdiği
bu hastalıklı kişilerle,

kurutuncaya kadar nehirlerimizin suyunu çeken
bu orospu çocuklarıyla.

Onların kanı olacak bu petrol,
petroldür bu kan.

Bu kokuşmuş,
direnen akıntı.